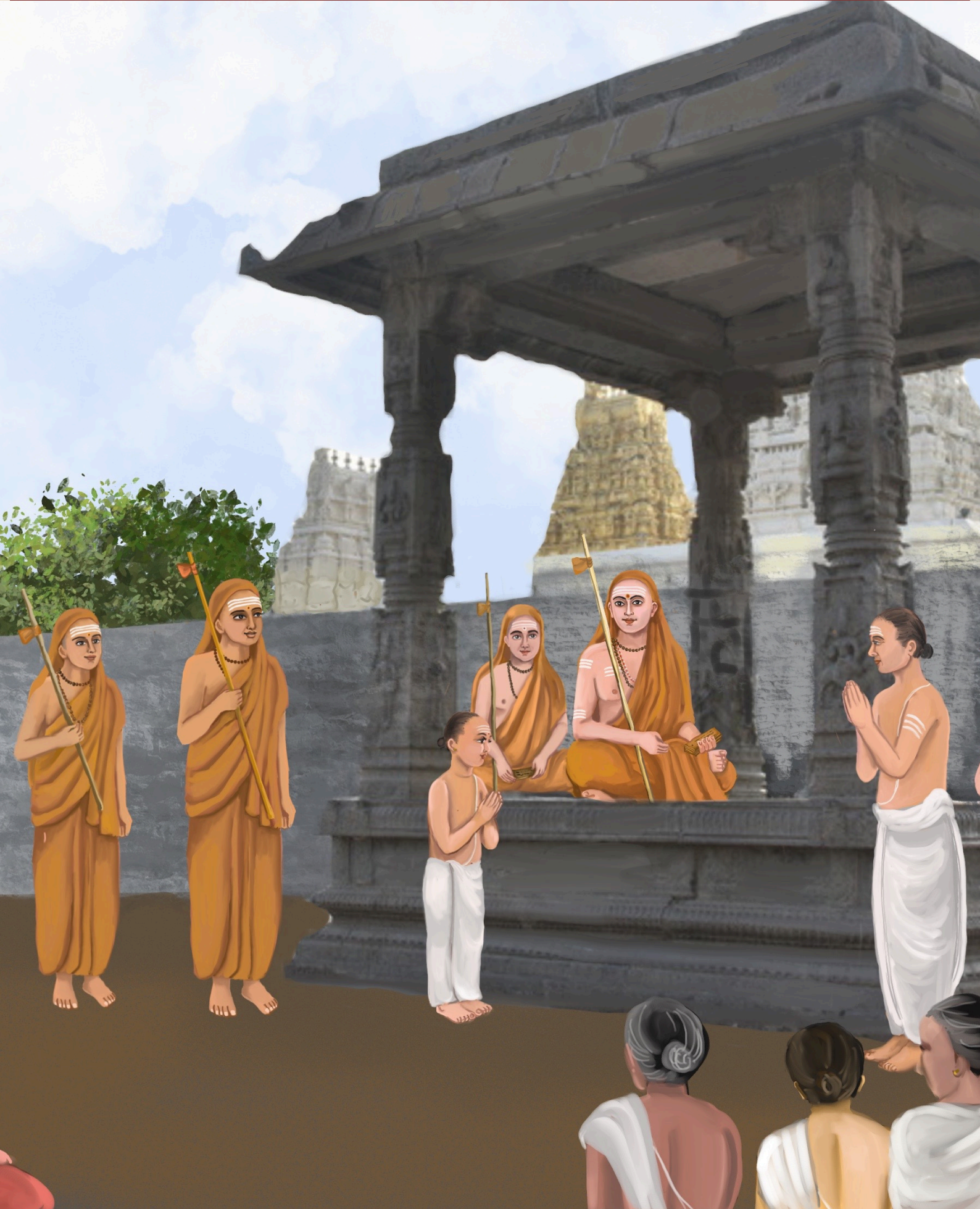

Sarvajna Vijayam

Shrimat Kamakoti Guru Parampara Smaranam

श्रीमद्-आद्यशङ्करभगवत्पाद-परम्परागत-मूलाम्नाय-सर्वज्ञपीठ-श्री-
काञ्ची-कामकोटि-पीठं
जगद्गुरु-शङ्कराचार्यस्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

With the anugraham of Jagadguru Shankara Vijayendra
Saraswati Shankaracharya Swamigal of Shri Kanchi
Kamakoti Mulamnaya Sarvajna Peetam

Sarvajna Vijayam

(A pictorial presentation of the charitram of Shri
Sarvajnatmendra Sarasvati, 3rd Shankaracharya of the Shri
Kanchi Kamakoti Peetam)

Artiste: Smt. Prema Viswanathan

Narrative: Smt. Vidya Jayaraman

Source Texts, Review and Guidance:

Veda Bhashya Ratnam Brahmashri Nerur Shriramana
Sharma

Shrimat Kamakoti Guru Parampara Smarana Stotram

Veda Bhashya Ratnam Brahmashri Nerur Shriramana Sharma

In Kanchipuram, the glorious abode of Devi Kamakshi, Adi Shankara Bhagavatpada defeated many valiant opponents in debate, firmly establishing the supreme truth of Advaita. He then established a matham for Himself at Kanchipuram the Mulamnaya Pitham. He was preparing to ascend the Sarvajnapitham.

Many people had thronged the place eager to witness this wondrous event! Acharya's face blossomed into a gentle smile. There were still some tasks to be finished for the purpose of his avatara to be fulfilled!

Jaya Jaya Shankara!

Jaya Vijayi bhava!

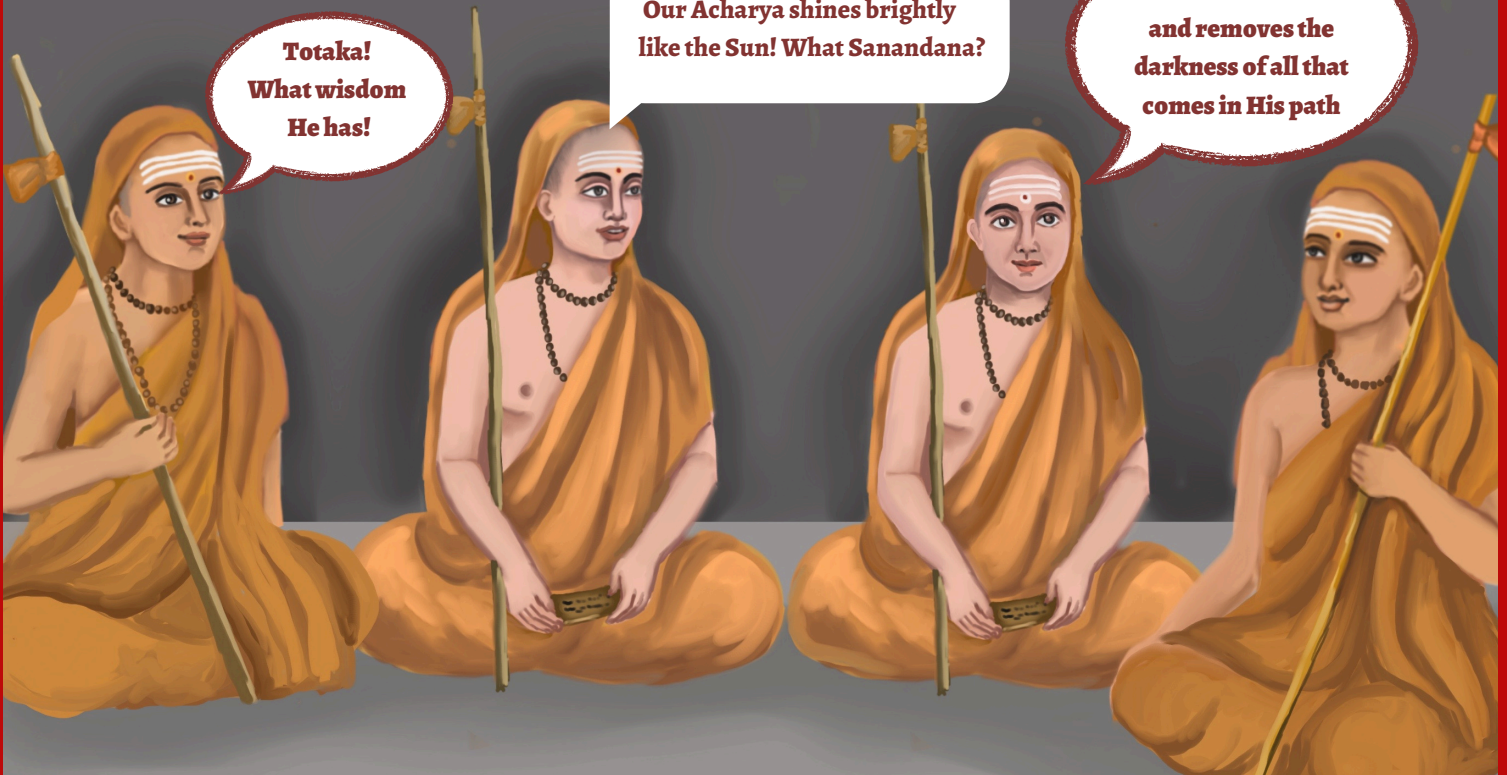

The shishyas were celebrating the glory of their Acharya

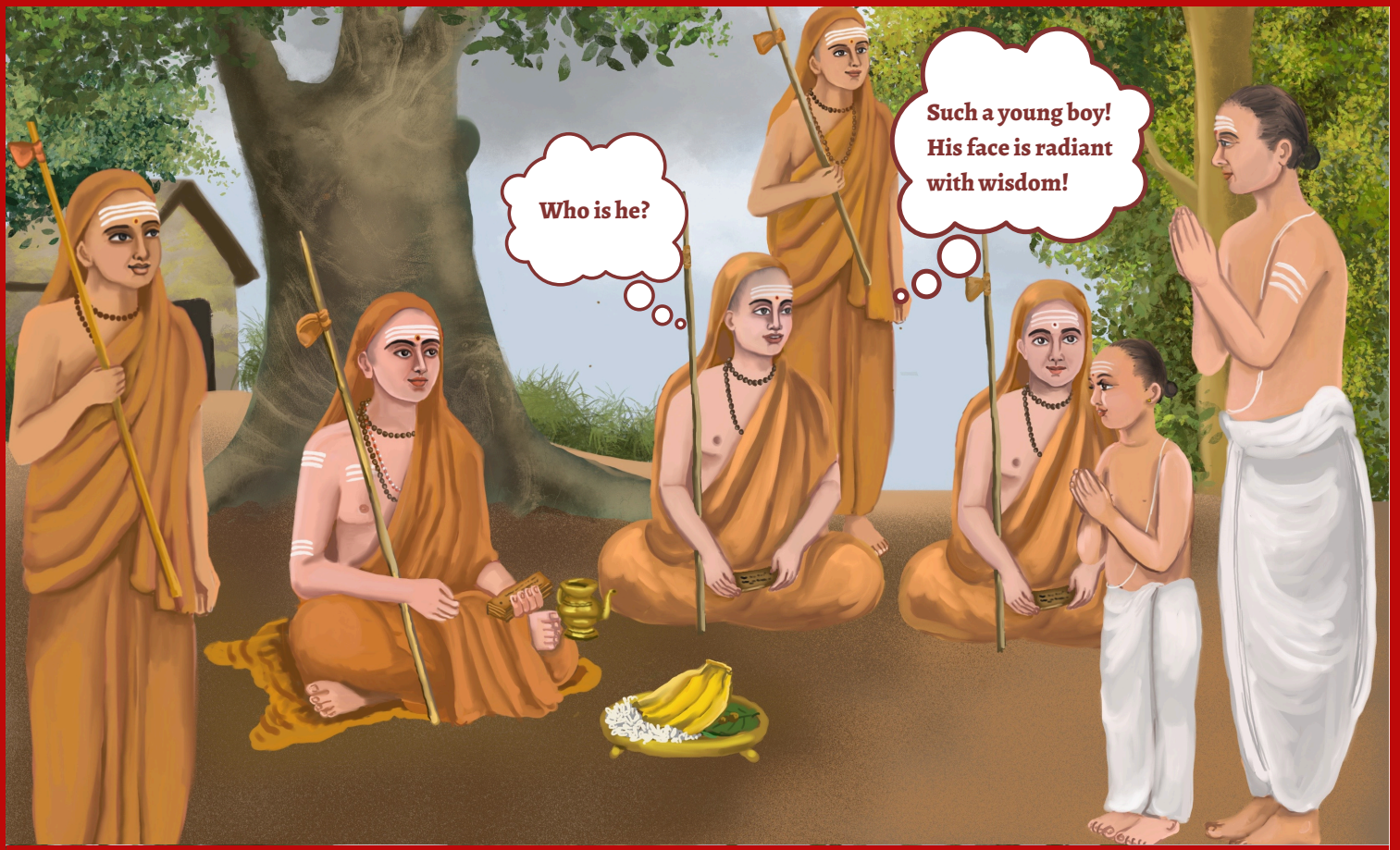
Totaka!
What wisdom
He has!

Our Acharya shines brightly
like the Sun! What Sanandana?

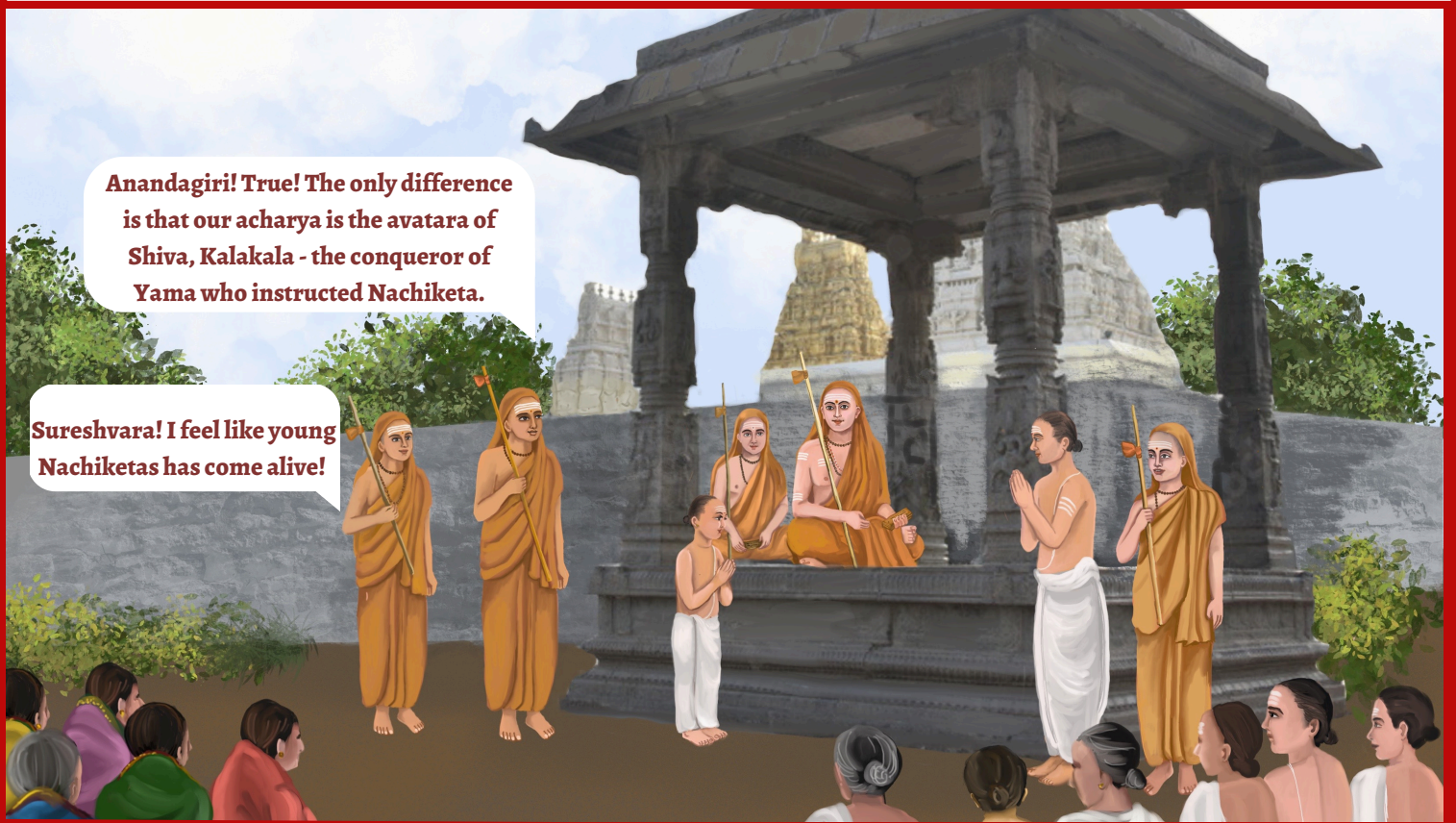
Indeed! He illumines
and removes the
darkness of all that
comes in His path

Reflecting upon the final task, Shankaracharya spotted an earnest young face full of wisdom gazing at him. The boy accompanied by his father, approached Bhagavatpada and prostrated before the venerable Acharya.

The debate went on for three days! The child held the revered teacher in debate with his profound knowledge. Everyone was enthralled and spellbound.

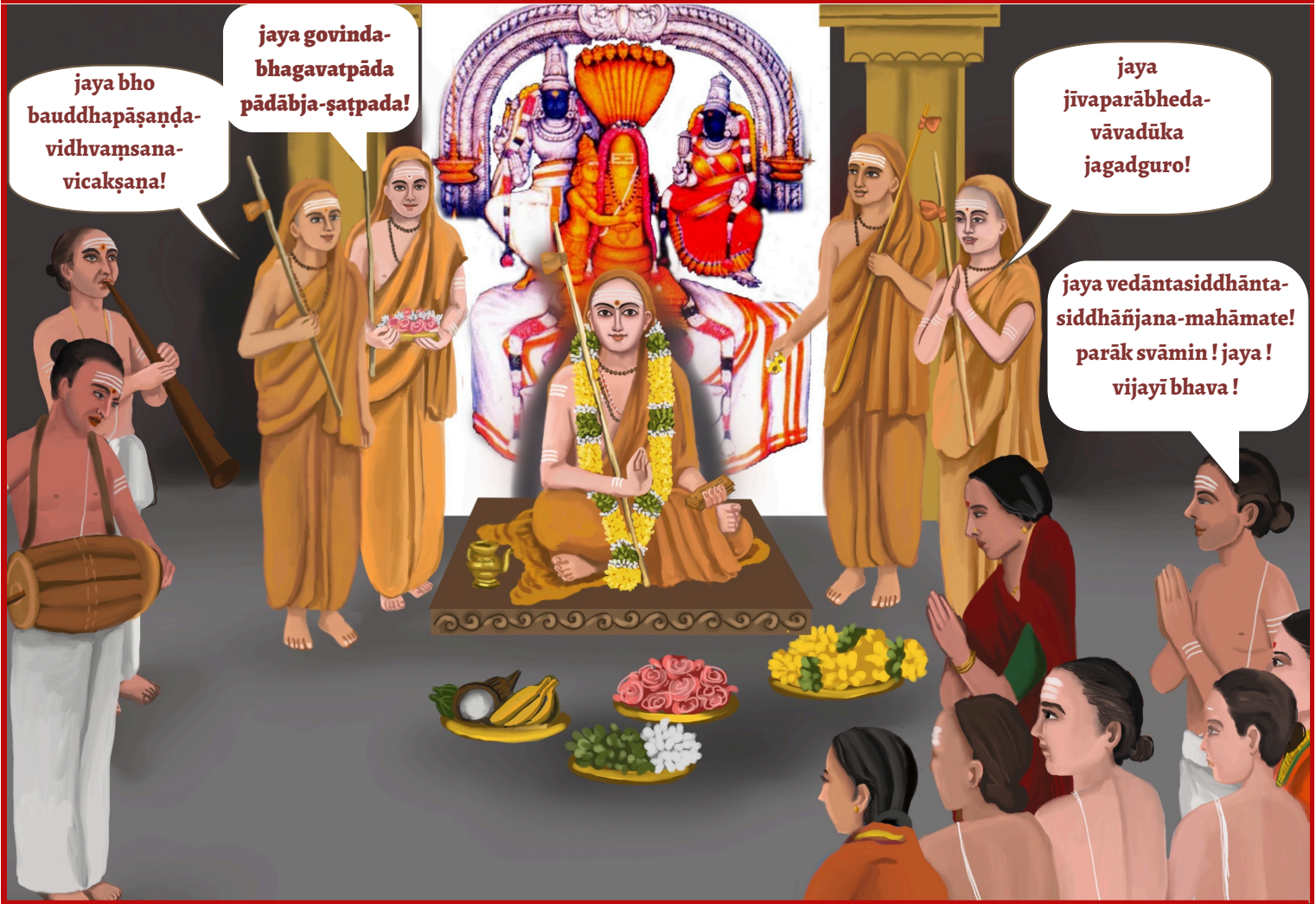

On the fourth day..

The enlightened child bowed in silence before the flow of the Acharya's wisdom and prostrated before the Acharya.

The Acharya then proceeded to ascend the Sarvajna Pitham. The devatas showered flowers from the heavens. Devi Kamakshi, Ekamranatha and Bhagavan Hastigirinatha were all witness to this divine event. Accompanied by all instruments such as bheri and drums, jaya ghoshas or the cries of victory rented the air! There was joy everywhere.

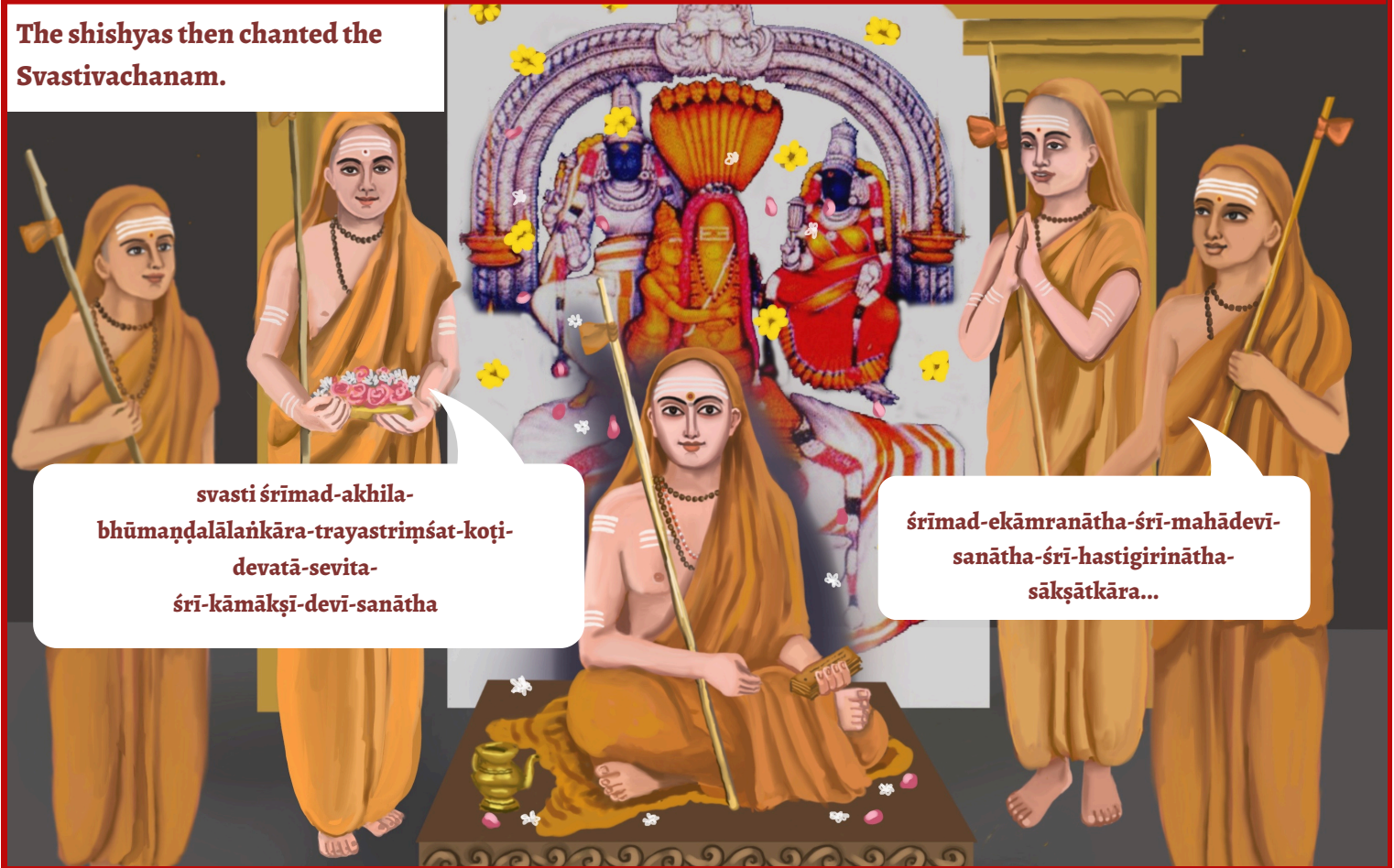
jaya bho
bauddhapāṣaṇḍa-
vidhvaṃsana-
vicakṣaṇa!

jaya govinda-
bhagavatpāda
pādābja-ṣaṭpada!

jaya
jīvapārābheda-
vāvadūka
jagadguro!

jaya vedāntasiddhānta-
siddhāñjana-mahāmate!
parāk svāmin ! jaya !
vijayī bhava !

The shishyas then chanted the
Svastivachanam.

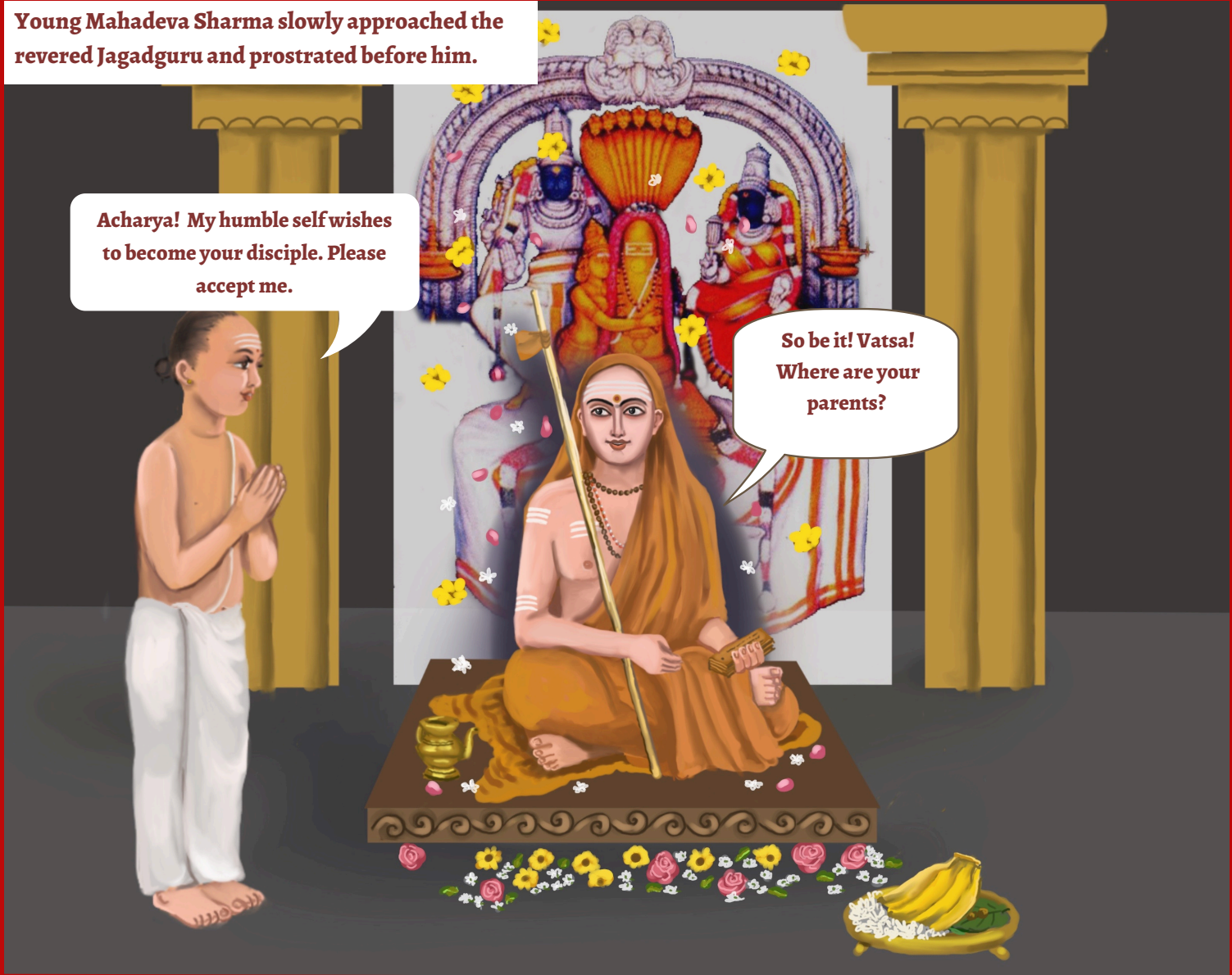
svasti śrīmad-akhila-
bhūmaṇḍalālāṅkāra-trayastrīṣat-koṭi-
devatā-sevita-
śrī-kāmākṣī-devī-sanātha

śrīmad-ekāmrānātha-śrī-mahādevī-
sanātha-śrī-hastigirinātha-
sākṣātkāra...

Young Mahadeva Sharma slowly approached the revered Jagadguru and prostrated before him.

Acharya! My humble self wishes to become your disciple. Please accept me.

So be it! Vatsa!
Where are your parents?

Vardhana! Please tell us more about your son.

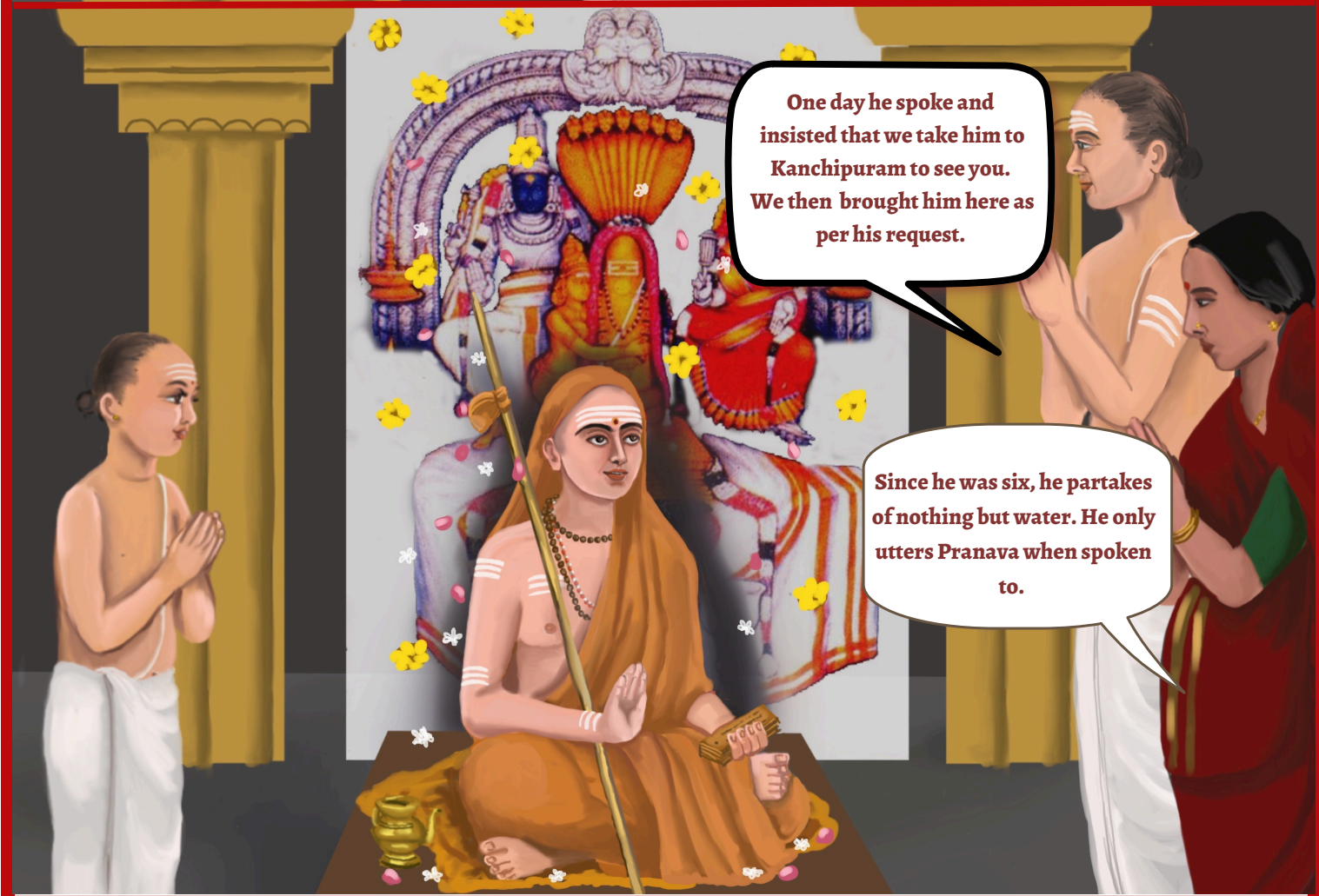
Here I am, Acharya. I am Vardhana Sharma. Please forgive my son's impertinence for asking your venerable self to debate with him.

We hail from the village of
Brahmadesham on the
banks of Tamraparni.

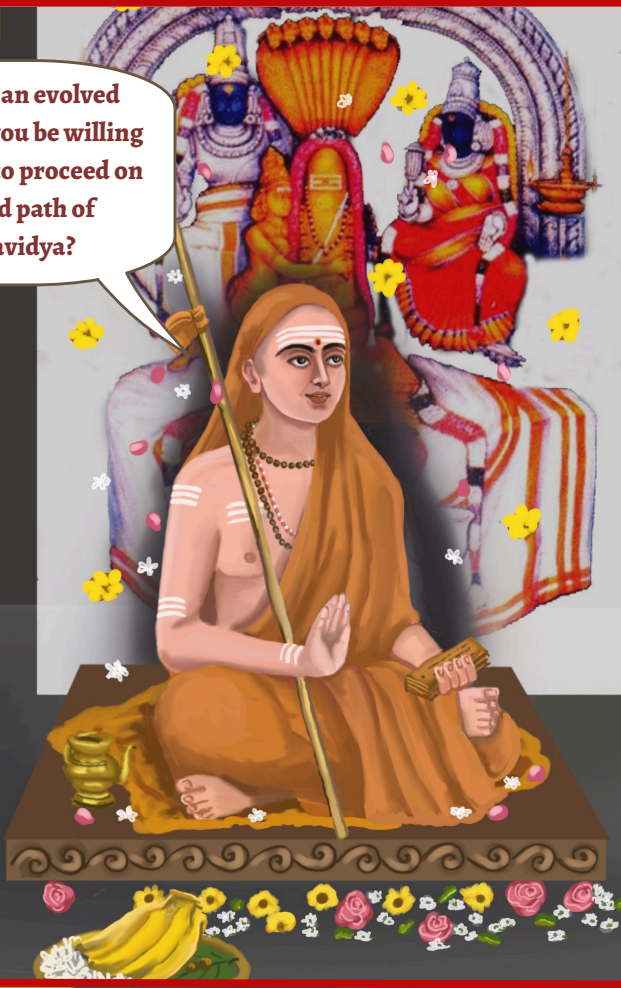
He is our son
Mahadeva, seven
years of age.

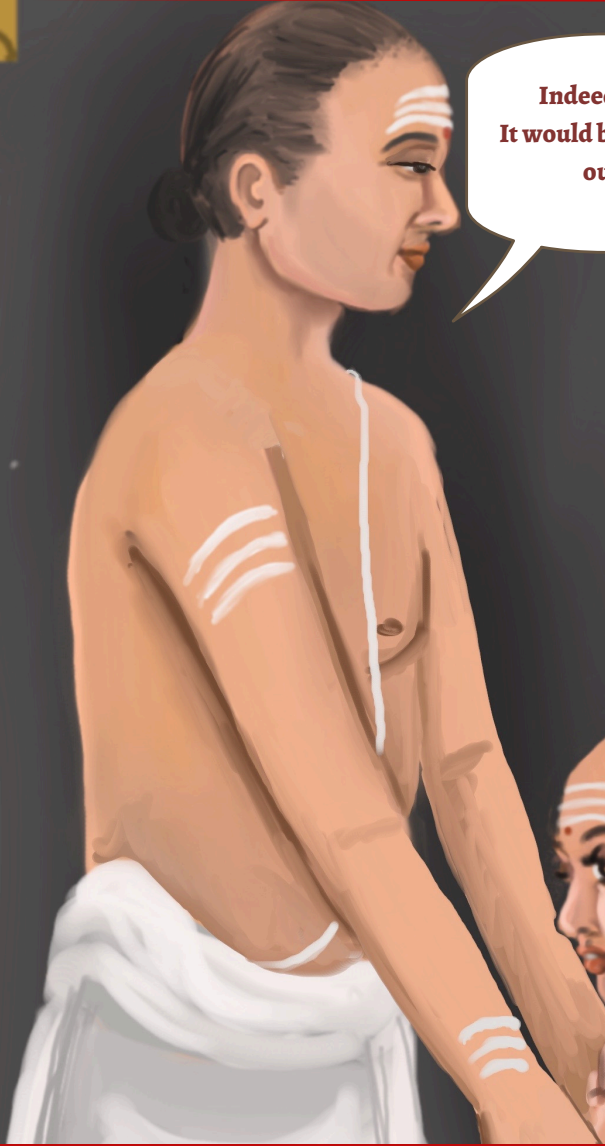
One day he spoke and
insisted that we take him to
Kanchipuram to see you.
We then brought him here as
per his request.

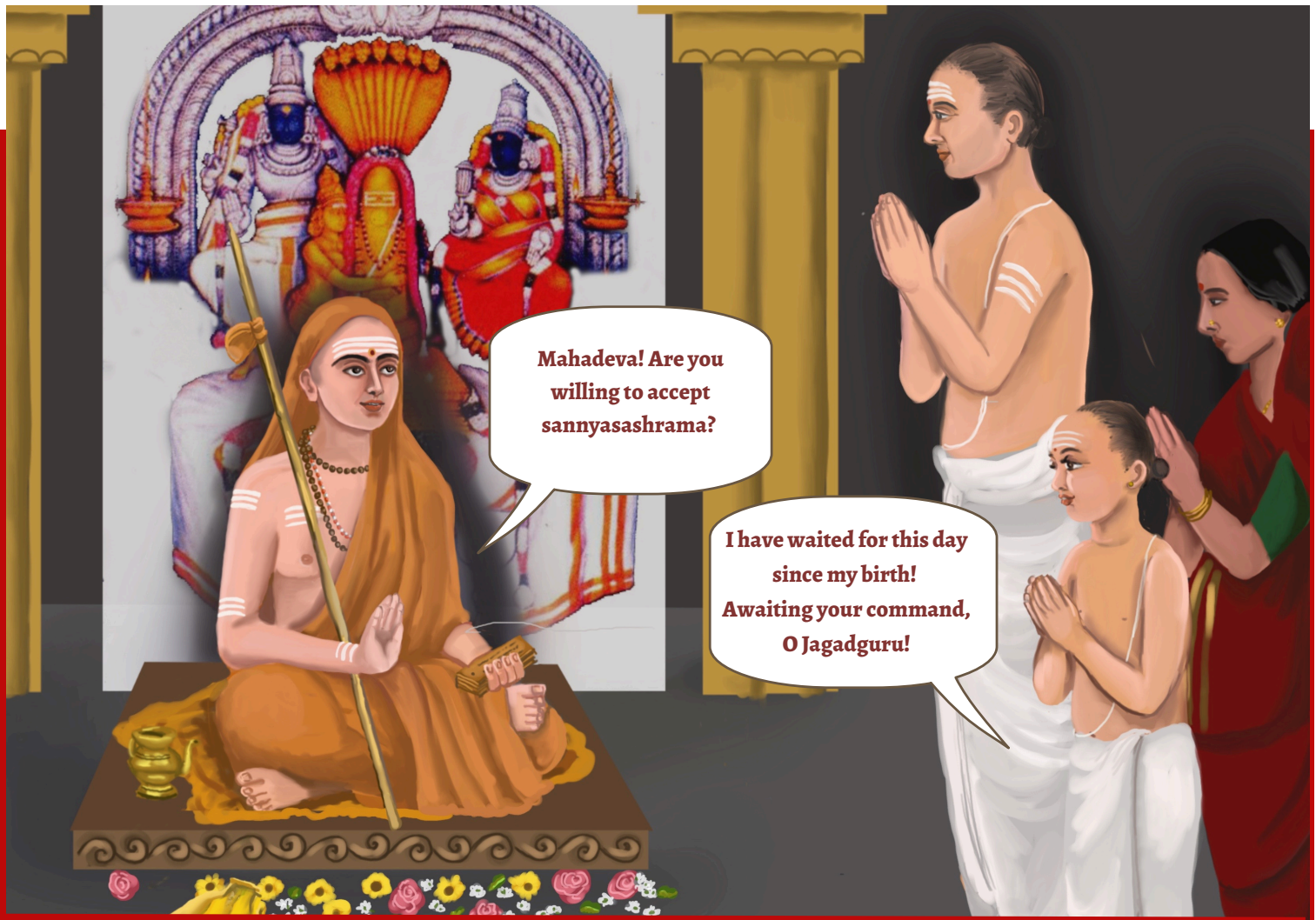
Since he was six, he partakes
of nothing but water. He only
utters Pranava when spoken
to.

Your son is an evolved soul. Would you be willing to allow him to proceed on the sacred path of Brahmanidya?

**Indeed Acharya!
It would be an honour to
our kula.**

Vardhana and his wife bid farewell to their son and proceeded on their way back to Brahmadesha.

**This is the Praisha mantra.
Repeat these mahavakyas from
the Upanishads. From this
moment you are a sannyasi and
will be known by the name
Sarvajnatmendra Sarasvati.**

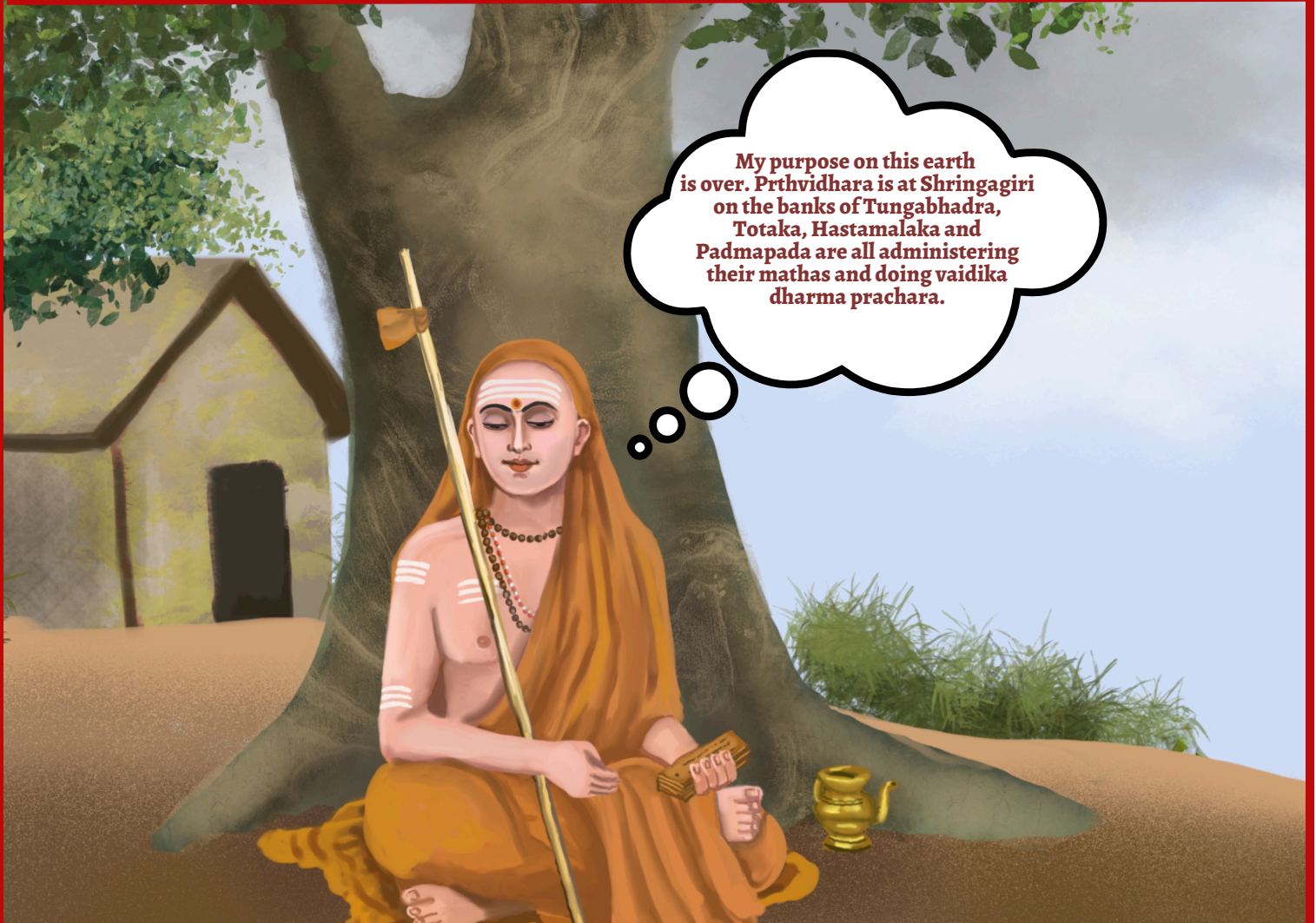
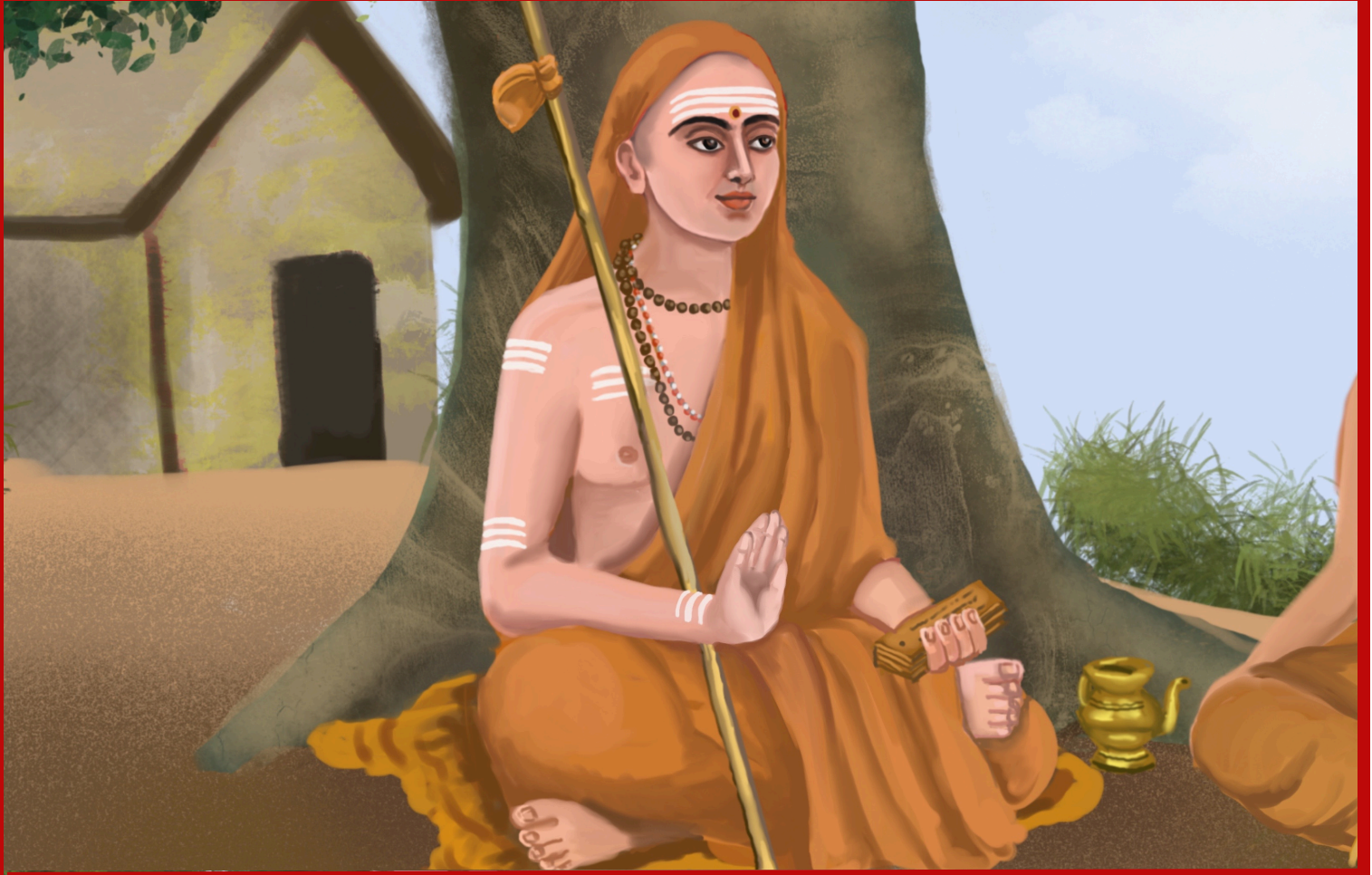
The onlookers and the shishyas were astounded.

**Look at the child!
What was bright has
only become brighter
now.**

**Such
vairagyam!**

Days passed and the child was progressing and mastering the Upanishad bhashyas under the watchful eyes of the Jagadguru. The guru seemed pleased at the progress.

Sureshvara! The time has come for me to leave. Sarvajnatma will efficiently take care of the Kamakoti Mulamnaya Sarvajna Pitham at Kanchipuram.

Acharya! He is but a child! His jnanam is extraordinary but the administration of the matham would be a burden on such tender shoulders!

Sureshvara! Worry not! You are already co-ordinating the activities of all the other peethas. Stay here and guide the child.

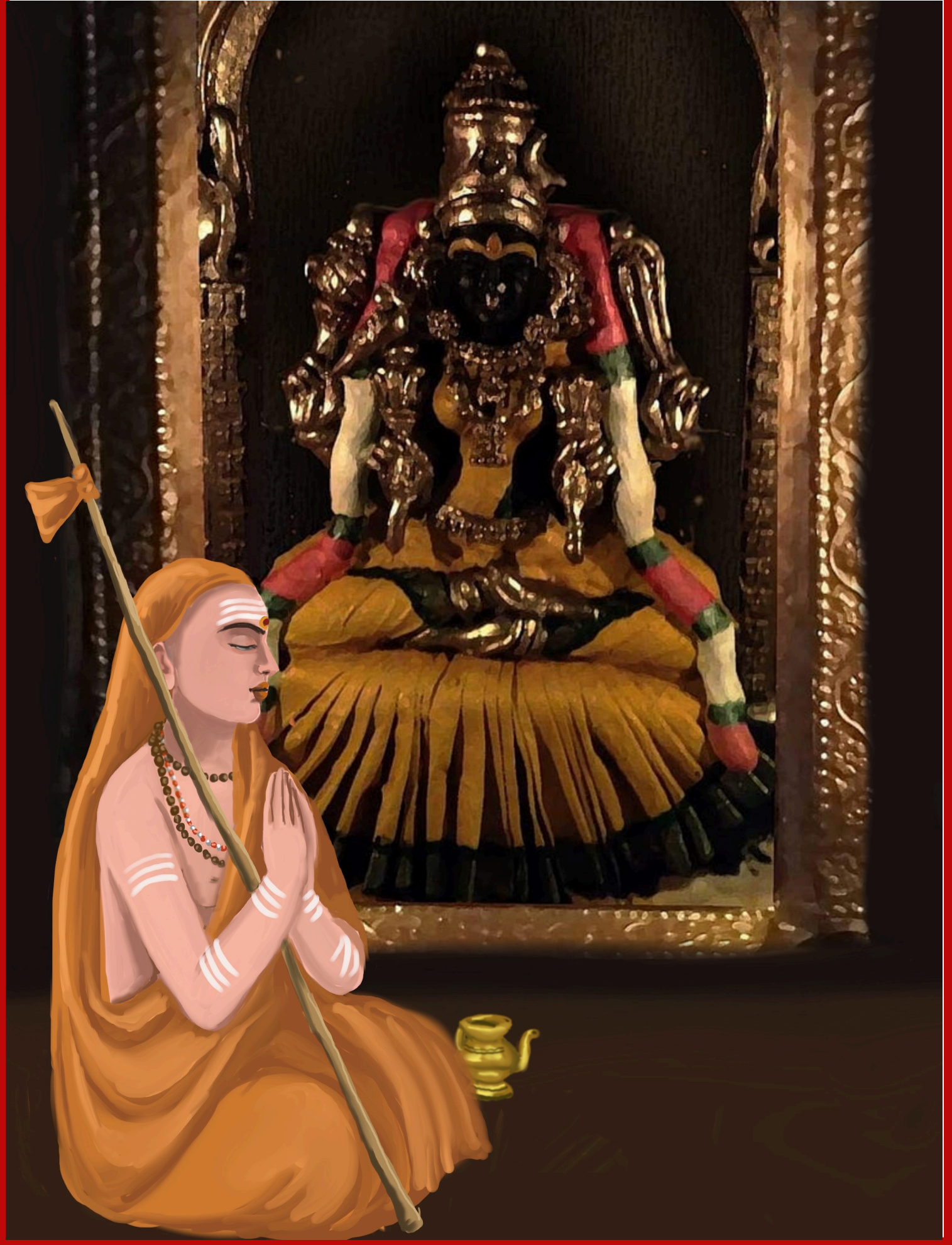
**As you command,
O Jagadguru!**

Sarvajnatma! It is time for me to leave. Sureshvaracharya will be with you for some time after which you will serve as the Pithadipati of Shri Kanchi Kamakoti Mulamnaya Sarvajna Pitham.

**Your wish is our command,
O Jagadguru!**

The purpose of Shiva's avatara on this earth was now over. Bhagavatpada was now 32 years of age. It was the year Raktakshi, Vrshabha / Vaishakha Masa Shukla Paksha on an Ekadashi Tithi. He merged into the infinite at the sannidhi of Kanchi Kamakshi, mother of the worlds.

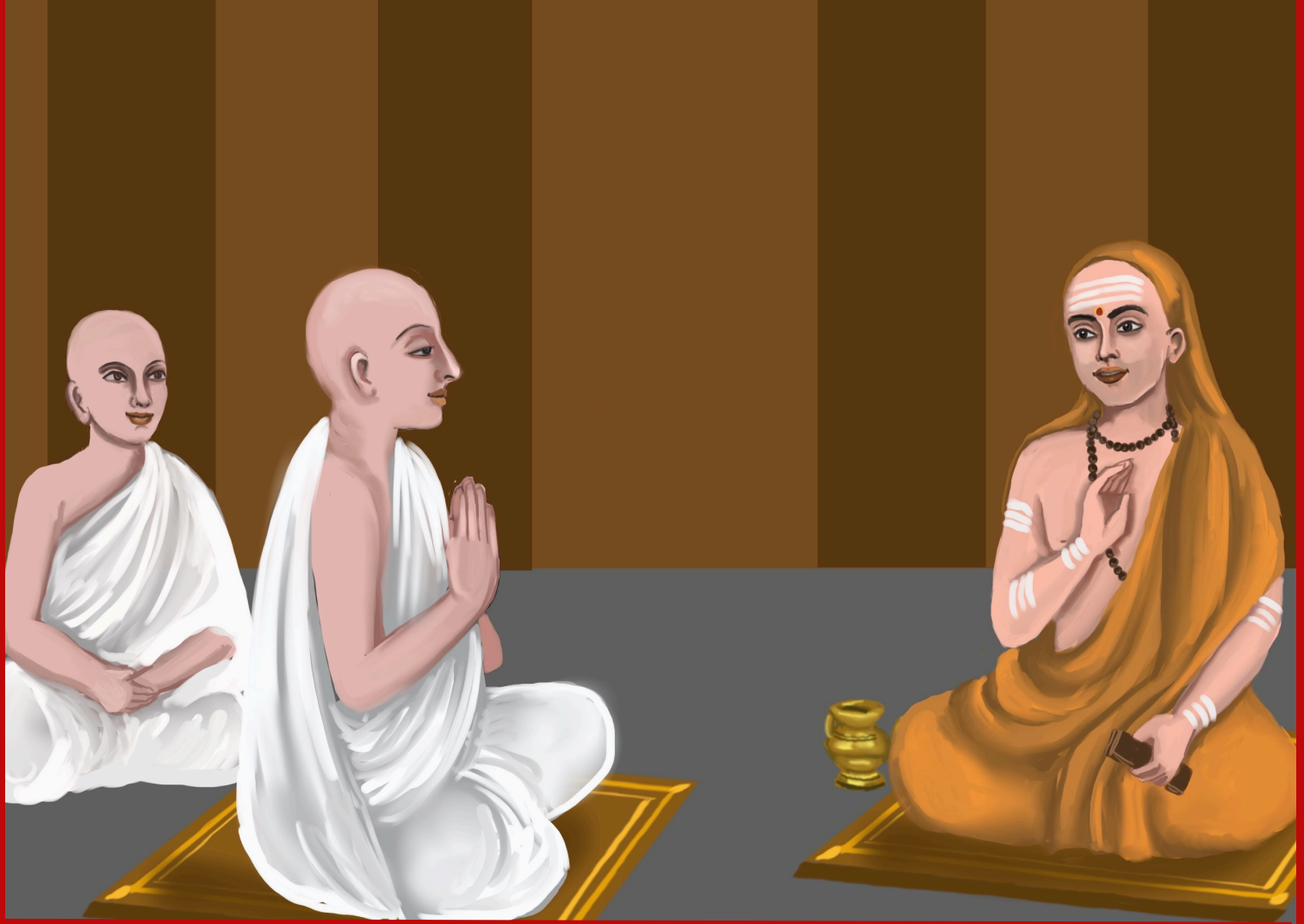
Sureshvaracharya then took the mantle of Pithadipati, stayed at Kanchipuram and guided young Sarvajnatmendra Sarasvati on the administration and the conduct of the Chandramaulishvara Puja to the yoga linga that Bhagavatpada brought from Kailasa.

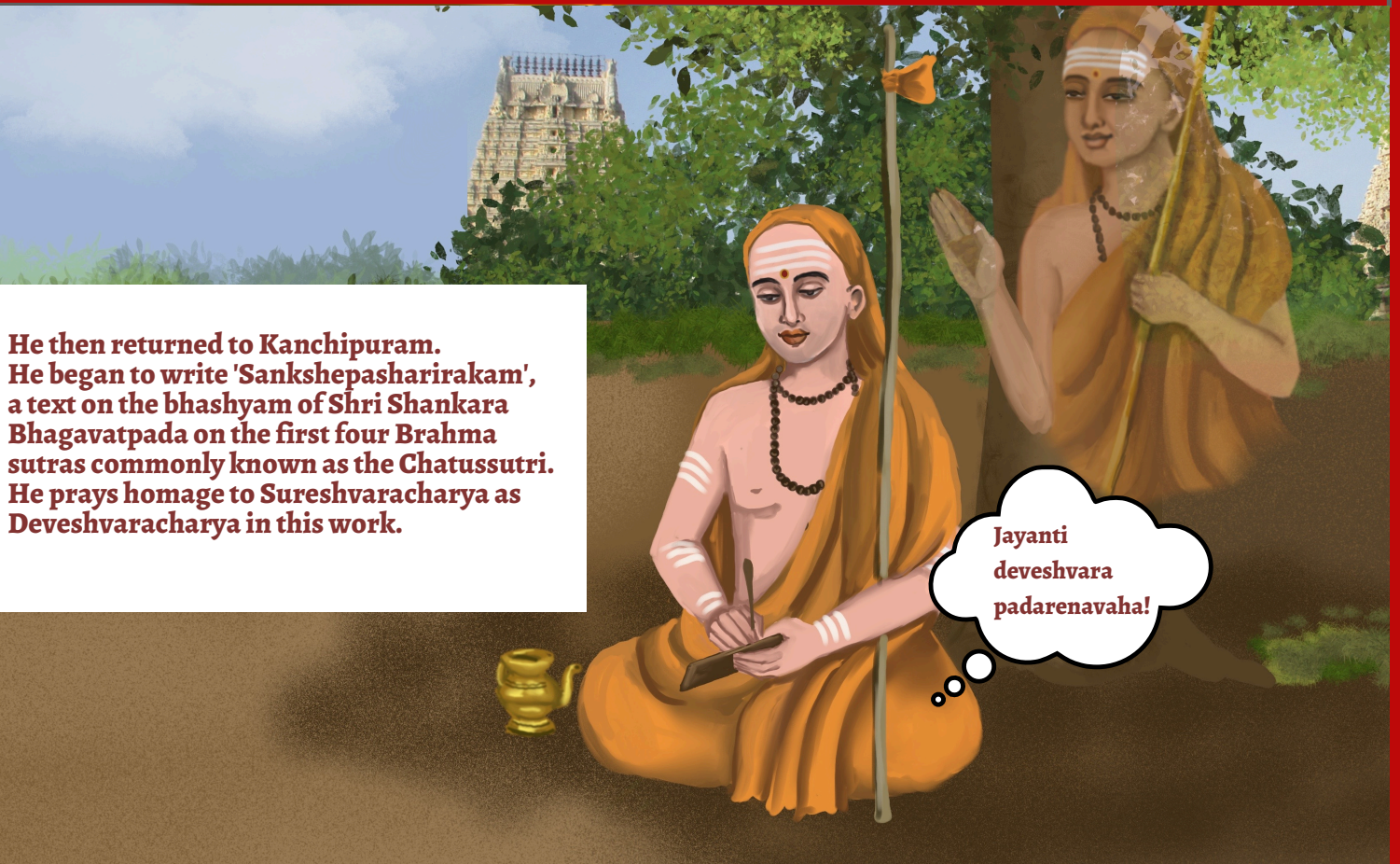
Sureshvaracharya visited all the Pithas established by Shri Shankara Bhagavatpadacharya and did his responsibility of supervising their functioning of the mathas.

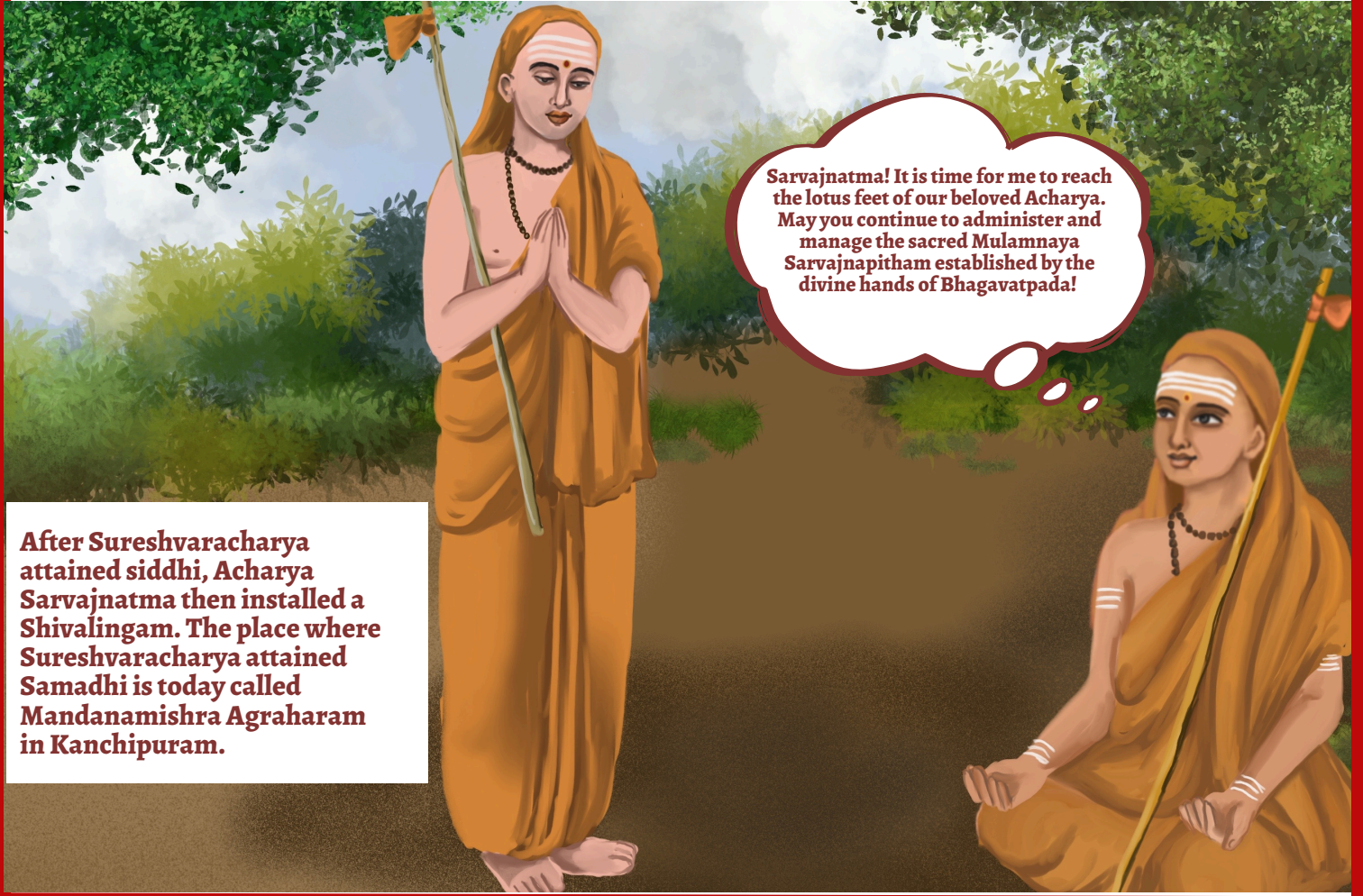
Thus Sarvajnatmendra Saravati began His Vijaya yatra defeating the Jainas in debate and establishing the path of Advaita and Vaidika Dharma as shown by Shri Shankara Bhagavatpada.

He then returned to Kanchipuram. He began to write 'Sanksheshparirakam', a text on the bhashyam of Shri Shankara Bhagavatpada on the first four Brahma sutras commonly known as the Chatussutri. He prays homage to Sureshvaracharya as Deveshvaracharya in this work.

It was BCE 407-May-17. Bhava varsha Jyeshtha Shukla Dvadashi. Deep in meditation, Sarvajnatmendra Saraswati heard the voice of Shri Sureshvaracharya calling out to him. He quickly reached Punyarasa, a sacred part of Kanchipuram where Sureshvaracharya was in a state of Laya yoga.

Sarvajnatma! It is time for me to reach the lotus feet of our beloved Acharya. May you continue to administer and manage the sacred Mulamnaya Sarvajnapitham established by the divine hands of Bhagavatpada!

After Sureshvaracharya attained siddhi, Acharya Sarvajnatma then installed a Shivalingam. The place where Sureshvaracharya attained Samadhi is today called Mandanamishra Agraharam in Kanchipuram.

He gave sannyasa diksha with the name Satyabodhendra Sarasvati to a young man named Tandava Sharma who did Chandramaulishvara Puja and later became a great mahan like His guru. Having passed the mantle to His successor the Acharya spent His time in dhyana and teaching people Dharma.

It was Nala varsham, Vaishakha maasam, Krishna Paksha Chaturdashi (365 CE April 20). Swamigal went to Vedachalam. Having come in the glorious guruparampara of Bhagavatpada and having completed all the duties entrusted to Him, Shri Sarvajnatmendra Saraswati Shankaracharya Swamigal shed His mortal coil and attained siddhi there.

॥ जय जय शङ्कर हर हर शङ्कर ॥

॥ जय जय शंकर हर हर शङ्कर ॥

सलिलाशन एव यः सलीलं विलयं प्रापिपद् आर्हतान् सुशीलः ।
 सुम-हार-फणीन्द्रयोः सदृष्टिः स हि सर्वज्ञ-गुरुर्हियात् कुदृष्टिम् ॥ ३८ ॥
 - श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणविरचिता जगद्गुरु-रत्न-माला

(३) अपोऽश्रन्नेव जैनान् य आप्राग्ज्योतिषम् आच्छिनत् ।
 शिशुम् आचार्य-वाग्-वेणी-रय-रोधि-महो-बलम् ॥ ९ ॥
 सङ्क्षेपशारीर-मुख-प्रबन्ध-विवृताद्वयम् ।
 ब्रह्मस्वरूपार्य-भाष्य-शान्त्याचार्यक-पण्डितम् ॥ १० ॥
 सर्वज्ञचन्द्र-नाम्ना च सर्वतो भुवि विश्रुतम् ।
 सर्वज्ञ-सद्गुरुं वन्दे सर्वज्ञम् इव भू-गलम् ॥ ११ ॥

- पञ्चषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदशमहादेवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः
 श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठ-जगद्-गुरु-परम्परा-स्तवः

॥ जय जय शंकर हर हर शङ्कर ॥

॥ काञ्ची शङ्कर कामकोटी शङ्कर ॥

॥ श्रीमत्कामकोटिगुरुपरम्परास्मरणम् ॥

(* गुरुब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥

(* கு³ருர் ப்³ரஹ்மா கு³ருர் விஷ்ணுர் கு³ருர் தே³வோ மஹேஸ்வரஃ ।

கு³ருஃ ஸாக்ஷாத் பரம்' ப்³ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகு³ரவே நமஃ ॥ 1 ॥

குருவே ப்ரஹ்மாவும் விஷ்ணுவும் சிவனும் அவர்களின் மூல தத்துவமான பரம்பொருளும் ஆவார். அத்தகைய குருவுக்கு வணக்கம்.

(* gurur brahmā gurur viṣṇur gurur devo maheśvaraḥ |

guruḥ sākṣāt paraṁ brahma tasmai śrīgurave namaḥ ॥ 1 ॥

The Guru is Brahmā, Viṣṇu and Śiva and their True form, the Supreme Being. Namaskāra-s to that Guru!

(१) गुरवे सर्व-लोकानां भिषजे भव-रोगिणाम् ।

निधये सर्व-विद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः ॥ २ ॥

(1) கு³ரவே ஸர்வ-லோகாநாம்' பி⁴ஷஜே ப⁴வ-ரோகி³ணாம் ।

நித⁴யே ஸர்வ-வித³யாநாம்' த³க்ஷிணாமூர்(த்)தயே நமஃ ॥ 2 ॥

அனைத்து உலகங்களுக்கும் குருவும், ஸம்ஸாரம் என்ற வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவரும், அனைத்து வித்யைகளுக்கும் இருப்பிடமுமான (ஆதிகுரு) தக்ஷிணாமூர்த்தியை வணங்குகிறேன்.

(1) gurave sarva-lokānāṁ bhiṣaje bhava-rogiṇām |

nidhaye sarva-vidyānāṁ dakṣiṇāmūrtaye namaḥ ॥ 2 ॥

Namaskāra-s to (the Ādiguru) Dakṣiṇāmūrti, who is the Guru of all the worlds, the healer of those with the disease of Saṃsāra and who is the abode of all the different kinds of knowledge.

(२-१०) विष्णुर्ब्रह्मा वसिष्ठश्च शक्तिः प्राज्ञ-पराशरः ।

व्यासः शुको गौडपदो जय-गोविन्द-देशिकः ॥ ३ ॥

(*) इत्येते पूर्व आचार्याः ...

(2-10) விஷ்ணுர் ப்³ரஹ்மா வஸிஷ்ட²ம்ச ஸக்தி: ப்ராஜ்ஞ-பராஸர: ।

வ்யாஸ: ஸு³கோ கௌ³ட³பதே³ ஜய-கோவிந்த³-தே³ஸிக: ॥ 3 ॥

(*) இத்யேதே பூர்வ ஆசார்யா: ...

(தக்ஷிணாமூர்த்திக்குப் பிறகு) விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா, வஸிஷ்டர், சக்தி, அறிவாளியான பராசார், வ்யாஸர், சுகர், கௌடபாதர், (“ஜய கோவிந்த” என்று எப்பொழுதும் சொல்லிவந்த) கோவிந்த பகவத்பாதர் என்றவர்கள் (முறையே) முற்காலத்து ஆசார்யர்கள்.

(2-10) viṣṇur brahmā vasiṣṭhaśca śaktiḥ prājña-parāśarah |

vyāsaḥ śuko gauḍapado jaya-govinda-deśikah || 3 ||

(*) ityete pūrva ācāryāḥ ...

(After Dakṣiṇāmūrti) Viṣṇu, Brahmā, Vasiṣṭha, Śakti, the erudite Parāśara, Vyāsa, Śuka, Gauḍapāda and Govinda Bhagavatpāda (who always chanted “Jaya Govinda”) are (in order) the Ācārya-s of yore.

... भगवत्पाद-शङ्करः । ततोऽभवत्, तस्य शिष्याः पद्मपादः सुरेश्वरः ॥ ४ ॥

पृथ्वीधवः सर्वज्ञात्मा हस्तामलक-तोटकौ ।

उदङ्कश्चित्सुखो विश्वरूपोऽन्ये च यतीश्वराः ॥ ५ ॥

... ப⁴க³வத்பாத³-ஸங்கரஃ ।

ததோ'ப⁴வத், தஸ்ய ஸிஷ்யாஃ பத்³மபாத³: ஸுரோஸ்வராஃ ॥ 4 ॥

ப்ரு'த்²வீத⁴வஃ ஸர்வஜ்ஞாத்மா ஹஸ்தாமலக-தோடகௌ ।

உத³ங்கய் சித்ஸுகே²ா விஸ்வருபோ'ந்யே ச யதீஸ்வராஃ ॥ 5 ॥

அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் அவதரித்தார். பத்மபாதர், ஸுரோச்வரர், ப்ருதிவீதவர், ஸர்வஜ்ஞாத்மா, ஹஸ்தாமலகர், தோடகர், உதங்கர், சித்ஸுகர், விஸ்வருபர் மேலும் மற்ற (பல) யதீச்வரர்கள் அவரது சிஷ்யர்கள் ஆவர்.

... bhagavatpāda-śaṅkaraḥ ।

tato(a)bhavat, tasya śiṣyāḥ padmapādaḥ sureśvaraḥ ॥ 4 ॥

prthivīdhavaḥ sarvajñātmā hastāmalaka-toṭakau ।

udaṅkaś citsukho viśvarūpo(a)nye ca yatiśvaraḥ ॥ 5 ॥

After that came Śrī Śaṅkara Bhagavatpāda. His disciples are Padmapāda, Sureśvara, Prthivīdhava, Sarvajñātmā, Hastāmalaka, Toṭaka, Udaṅka, Citsukha, Viśvarūpa and (many) other yatiśvara-s.

काञ्ची-कामकोटि-पीठे स्वयं श्रीशङ्करो गुरुः ।

आसीत् प्रथम आचार्यः कामाक्ष्यां च तिरोदधे ॥ ६ ॥

सर्वज्ञ-पीठ एतस्मिन् सुरेश्वर-सुरक्षितः ।

सर्वज्ञात्माऽभवद् गोप्ता श्रीशङ्कर-निदेशतः ॥ ७ ॥

காஞ்சி-காமகோடி-பீடே² ஸ்வயம்' ஸ்ரீஸங்கரோ கு³ருஃ ।

ஆஸீத் ப்ரத²ம ஆசார்யஃ காமாக்ஷ்யாம்' ச திரோத³தே⁴ ॥ 6 ॥

ஸர்வஜ்ஞ-பீட² ஏதஸ்மிந் ஸுரோஸ்வர-ஸுரக்ஷிதஃ ।

ஸர்வஜ்ஞாத்மா'ப⁴வத்³ கே³ாப்தா ஸ்ரீஸங்கர-நிதே³ஸ்தஃ ॥ 7 ॥

ஸர்வஜ்ஞபீடமான காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தில் ஸ்ரீ சங்கர குருவே முதல் ஆசார்யராக இருந்தார், (இறுதியில்) காமாக்கியினிடம் ஐக்யமானார். அவரது உத்தரவுபடி ஸுரேச்வரரின் வழிகாட்டுதலில் ஸர்வஜ்ஞாத்மா இங்கு (அடுத்த) ஆசார்யராக ஆனார்.

*kāñcī-kāmakoti-piṭha svayaṃ śrīsaṅkaro guruḥ |
 āsit prathama ācāryaḥ kāmākṣyāṃ ca tirodadhē || 6 ||
 sarvajña-piṭha etasmin sureśvara-surakṣitaḥ |
 sarvajñātmā(a)bhavad goptā śrīsaṅkara-nideśataḥ || 7 ||*

In the Kāñcī Kāmakoti Piṭha that is the Sarvajña Piṭha, Śrī Śaṅkara Guru Himself was the first Ācārya and (in the end) merged into Kāmākṣī. By His instruction, Sarvajñātmā became the next Ācārya here under the guidance of Sureśvara.

सेन्द्रा सरस्वतीत्याख्या योग-पट्टः प्रकीर्तिता ।

सर्वज्ञात्मन आरभ्य तच्छिष्याणां महात्मनाम् ॥ ८ ॥

ஸேந்த்³ரா ஸரஸ்வதீத்யாக்²யா யோக³-பட்ட: ப்ரகீர்(த்)திதா ।

ஸர்வஜ்ஞாத்மந ஆரப்⁴ய தச்சி²ஷ்யாணாம்' மஹாத்மநாம் ॥ 8 ॥

ஸர்வஜ்ஞாத்மா முதல் அவரது சிஷ்ய பரம்பரையில் வந்த மஹாத்மாக்களுக்கு இந்த்ர ஸரஸ்வதீ என்ற பெயர் யோகபட்டமாக அமைந்தது. (ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்த்³ரஸரஸ்வதீ என்றவாறு அமையும்.)

*sendrā sarasvatītyākhyā yoga-paṭṭaḥ prakīrtitā |
 sarvajñātmā ārabhya tacchīṣyāṇāṃ mahātmanām || 8 ||*

Starting from Sarvajñātmā, the name Indra Sarasvatī became the Yoga Paṭṭa (epithet), of all the Mahātmā-s in His Śiṣya Paramparā. (Thus we have Sarvajñātmendra Sarasvatī and so on.)

कामकोटि-पीठ-पारम्पर्यं गुरुवराश्रयम् ।

स्मरामि सम्प्रदायोक्तं स्मरतां चित्त-शुद्धि-दम् ॥ ९ ॥

காமகோடி-பீட²-பாரம்பர்யம்' கு³ருவராஸ்ரயம் ।

ஸ்மராமி ஸம்ப்ரத³ாயோக்தம்' ஸ்மரதாம்' சித்த-ஸு³த்தி⁴-த³ம் ॥ 9 ॥

உத்தமமான குருமார்களைக் கொண்டதும், நினைப்பவர்களுக்கு சித்தசுத்தியை அளிப்பதுமான காமகோடி பீட (ஆசார்ய) பரம்பரையை ஸம்ப்ரதாயப்படி சொல்லப்பட்டபடி நான் நினைவில் கொள்கிறேன். (இதன் பிறகு பெயர்கள் க்ரமப்படி சொல்லப்படுகின்றன.)

kāmakoti-pīṭha-pāramparyaṃ guruvarāśrayam |

smarāmi sampradāyoktaṃ smarataṃ citta-śuddhi-dam || 9 ||

I keep in mind the Kāmakoti Pīṭha (Ācārya) Paramparā as given in the sampradāya, which comprises Guru-s par excellence, and which gives citta-śuddhi (purity of soul) to those who remember it. (Hereafter the names are listed in order.)

(१-५) आदिमः शङ्कराचार्यः सुरेश्वर-महामनाः ।

सर्वज्ञात्मा सत्यबोधो ज्ञानानन्द-मुनीश्वरः ॥ १० ॥

(1-5) ஆதி³ம: ஸங்கராசார்ய: ஸு³ரேஸ்வர-மஹாமநா: ।

ஸர்வஜ்ஞாத்மா ஸத்யபோ³தே⁴ ஜ்ஞாநாநந்த³-முநீஸ்வர: ॥ 10 ॥

ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர், மஹாத்மாவான ஸுரேச்வரர், ஸர்வஜ்ஞாத்மா, ஸத்யபோதர், சிறந்த முனிவரான ஜ்ஞானானந்தர்,

(1-5) ādimah śaṅkarācāryaḥ sureśvara-mahātmā |
sarvajñātmā satyabodho jñānānanda-muniśvaraḥ || 10 ||

Śrī Ādi Śaṅkara, Sureśvara the Mahātmā, Sarvajñātmā, Satyabodha, Jñānānanda the great saint,

(6-10) शुद्धानन्दानन्दज्ञानौ कैवल्यानन्द-मस्करी ।

कृपा-शङ्कर आचार्यो विश्वरूप-सुरेश्वरः ॥ ११ ॥

(6-10) ஸுத்³த⁴நந்த³நந்த³ஜ்ஞானௌ கைவல்யநந்த³-மஸ்கரி ।

க்ரு³பா-ஸங்கர ஆசார்யோ விஸ்வரூப-ஸுரேஸ்வரஃ ॥ 11 ॥

சுத்தானந்தர், ஆனந்தஜ்ஞானர், முற்றும் துறந்த கைவல்யானந்தர், க்ருபா சங்கரர் என்ற ஆசார்யர், விச்வரூப ஸுரேச்வரர்,

(6-10) śuddhānandānandajñānau kaivalyānanda-maskarī |

krpā-śaṅkara ācāryo viśvarūpa-sureśvaraḥ || 11 ||

Śuddhānanda, Ānandajñāna, Kaivalyānanda who renounced worldly ties, the Ācārya Kṛpā Śaṅkara, Viśvarūpa Sureśvara,

(११-१३) शिवानन्द-चिद्धनश्च सार्वभौम-व्रती ततः ।

चन्द्रशेखरश्च काष्ठ-मौनी सच्चिद्धनो महान् ॥ १२ ॥

(11-13) ஸிவநந்த³-சித்³க⁴நம்ச ஸார்வபெ⁴ளம-வ்ரதீ ததஃ ।

சுந்த்³ரஸேக²ரம்ச காஷ்ட²-மௌநீ ஸச்சித்³க⁴நோ மஹாந் ॥ 12 ॥

சிவானந்த சித்தகனர், ஸார்வபெளம வ்ரதம் மேற்கொண்ட சுந்த்ரஸேகரர், காஷ்ட மௌனமே அனுஷ்டித்த மஹானான ஸச்சித்தகனர்,

(11-13) śivānanda-cidghanaśca sārvaabhauma-vratī tataḥ |
candraśekharaśca kāṣṭha-maunī saccidghano mahān || 12 ||

Śivānanda Cidghana, Candraśekhara who took up the Sārvaabhauma Vrata, the great Saccidghana who observed total silence,

(१४-१६) भैरव-जिद् विद्याघनो गङ्गाधरश्च गीष्पतिः ।

उज्वलः शङ्करेन्द्रश्च महायतिरिति स्तुतः ॥ १३ ॥

(14-16) பை⁴ரவ-ஜித்³ வித்³யாக⁴நோ க³ங்க³ாத⁴ரம்ச கீ³ஷ்பதிஃ ।

உஜ்ஜ்வலஃ சங்கரேந்த்³ரம்ச மஹாயதிரிதி ஸ்துதஃ ॥ 13 ॥

பைரவரையே அடக்கிய வித்யாகனர், சிறந்த கல்விமானான கங்காதரர், மஹாயதி என்று புகழ்பெற்று மிகப்பொலிவுடன் விளங்கிய உஜ்ஜ்வல சங்கரர்,

(14-16) bhairava-jid vidyāghano gaṅgādharaśca gīṣpatiḥ |

ujjvalaḥ śaṅkarendraśca mahāyatiriti stutaḥ || 13 ||

Vidyāghana who controlled even Bhairava, Gaṅgādhara of great scholarship, resplendent Ujjvala Śaṅkara who was known as Mahāyati,

(१७-२०) गौडः सदाशिवेन्द्रश्च श्री-सुरेन्द्र-सरस्वती ।

मार्तण्ड-विद्याघनश्च मूक-शङ्कर-सद्गुरुः ॥ १४ ॥

(17-20) கெ³ளட³: ஸத³ாசிவேந்த்³ரம்ச ஸ்ரீ-ஸுரேந்த்³ர-ஸரஸ்வதீ ।

மார்த்(த்)தண்ட³-வித்³யாக⁴நம்ச மூக-சங்கர-ஸத்³கு³ருஃ ॥ 14 ॥

கௌட ஸதாசிவர், ஸுரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ, (ஸூர்யனை உபாஸித்த) மார்த்தண்ட வித்யாகனர், மூக சங்கரர் என்ற ஸத்குரு,

(17-20) *gauḍaḥ sadāśivendraśca śrī-surendra-sarasvatī |
mārtaṇḍa-vidyāghanaśca mūka-śaṅkara-sadguruḥ || 14 ||*

Gauḍa Sadāśiva, Surendra Sarasvatī, Mārtaṇḍa Vidyāghana (who did
Sūrya Upāsanā), Mūka Śaṅkara the benevolent Guru,

(२१-२४) जाह्नवी-चन्द्रचूडश्च परिपूर्णबोध-यतिः ।

सच्चित्सुखो धर्म-गोप्ता कोङ्कण-स्थश्च चित्सुखः ॥ १५ ॥

(21-24) ஜாஹ்நவீ-சந்த்³ரகூட³ம்³ச பரிபூர்ணபோத⁴-யதி: ।

ஸச்சித்ஸுகோ² த⁴ர்ம-கோ³ப்தா கோங்கண-ஸ்த²ம்³ச சித்ஸுக²: ॥ 15 ॥

(கங்கைக் கரையிலேயே வஸித்து ஸித்தியடைந்த) ஜாஹ்நவீ
சந்த்ரகூடர், புலன்களை அடக்கிய பரிபூர்ணபோதர், தர்மத்தைக்
கட்டிக்காப்பாற்றிய ஸச்சித்ஸுகர், கொங்கண தேசத்திலேயே இருந்து
ஸித்தியடைந்த சித்ஸுகர்,

(21-24) *jāhnavī-candracūḍaśca paripūrṇabodha-yatiḥ |*

saccitsukho dharma-goptā koṅkaṇa-sthaśca citsukhaḥ || 15 ||

Jāhnavī Candracūḍa (who stayed exclusively on the banks of the
Gaṅgā and attained siddhi there), Paripūrṇa Bodha who controlled His
senses, Saccitsukha who protected Dharma, Citsukha who stayed and
attained siddhi in the Koṅkaṇa region,

(२५-२९) सिद्धिमान् सच्चिदानन्दधनः प्रज्ञाधनस्ततः ।

चिद्धिलासो महादेवः पूर्णबोध-गुरुस्ततः ॥ १६ ॥

(25-29) ஸித்³தி⁴மாந் ஸச்சித்³நந்த³க⁴ந: ப்ராஜ்ஞாக⁴நஸ்தத: ।

சித்³விலாஸோ மஹாதே³வ: பூர்ணபோத⁴-கு³ருஸ்தத: ॥ 16 ॥

பல ஸித்திகள் கொண்ட ஸச்சிதானந்தகனர், அடுத்து ப்ரஜ்ஞாகனர்,
சித்விலாஸர், மஹாதேவர், அடுத்து பூர்ணபோதர் என்ற குரு,

(25-29) *siddhimān saccidānandaghanah prajñāghanastataḥ |*
cidvilāso mahādevaḥ pūrṇabodha-gurustataḥ || 16 ||

Saccidānandaghana who had many siddhi-s, then Prajñāghana,
Cidvilāsa, Mahādeva, then the Guru Pūrṇabodha,

(३०-३३) बोधो भक्तियोगी शीलनिधिर्-ब्रह्मानन्दघनः ।

चिदानन्दघनः सच्चिदानन्दघन-वाक्पतिः ॥ १७ ॥

(30-33) பே³ாதே⁴ா ப⁴க்தியோகீ³ ஸீலநிதி⁴ர்-ப்³ரஹ்மானந்த³க⁴நஃ ।

சித³ாநந்த³க⁴நஃ ஸச்சித³ாநந்த³க⁴ந-வாக்பதிஃ ॥ 17 ॥

பக்தியோகத்தைப் பரப்பிய போதேந்த்ர ஸரஸ்வதீ, (உயர்சீலங்களின்
இருப்பிடமாக இருந்ததால்) சீலநிதி எனப்பட்ட ப்ரஹ்மானந்தகனர்,
சிதானந்தகனர், பல மொழிகள் அறிந்திருந்த ஸச்சிதானந்தகனர்,

(30-33) *bodho bhaktiyogī śīlanidhir-brahmānandaghanah |*

cidānandaghanah saccidānandaghana-vākpatiḥ || 17 ||

Bodhendra Sarasvatī who spread Bhakti Yoga, Brahmānandaghana
who was called Śīlanidhi (due to being the abode of great qualities),
Cidānandaghana, Saccidānandaghana who knew many languages,

(३४-३७) चन्द्रशेखरः परिव्राड् बहुरूपश्च चित्सुखः ।

चित्सुखानन्द-यतिराड् विद्याघन-वशी ततः ॥ १८ ॥

(34-37) சந்த்³ரஸேக²ரஃ பரிவ்ராட்³ ப்³ஹ்ரூபய்ஸ சித்ஸுக²ஃ ।

சித்ஸுக²ாநந்த³-யதிராட்³ வித்யா³க⁴ந-வஸீ ததஃ ॥ 18 ॥

எப்பொழுதும் (சிஷ்யர்கள் நலனுக்காக) ஸஞ்சரித்து வந்த சந்த்ரசேகரர், பல உருவங்கள் ஏற்க வல்லவரான பஹுரூப சித்ஸுகர், யதிகளுள் சிறந்த சித்ஸுகானந்தர், அனைவரையும் கவர்ந்த வித்யாகனர்,

(34-37) *candraśekharaḥ parivrāḍ bahurūpaśca citsukhaḥ |*
citsukhānanda-yatirāḍ vidyāghana-vaśī tataḥ || 18 ||

Candraśekhara who was always on yātrā (for the benefit of śiṣya-s), Bahurūpa Citsukha who could take many forms, Citsukhānanda the great saint, Vidyāghana who attracted one and all,

(३८-४०) शङ्करोऽभिनवो धीर-शङ्करेन्द्र-सरस्वती ।

पूज्यः सच्चिद्विलासश्च महादेवश्च शोभनः ॥ १९ ॥

(38-40) சங்கரோ'பி⁴நவோ தீ⁴ர-சங்கரேந்த்³ர-ஸரஸ்வதீ ।

பூஜ்ய: ஸச்சித்³விலாஸஸ்ச மஹாதே³வஸ்ச ஸோப⁴ந: ॥ 19 ॥

அபிநவ சங்கரர் எனப்பட்ட தீர சங்கரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ, மதிக்கத்தக்க ஸச்சித்விலாஸர், (மிகுந்த வனப்புடையவரான) சோபன மஹாதேவர்,

(38-40) *śaṅkaro(a)bhinavo dhīra-śaṅkarendra-sarasvatī |*
pūjyaḥ saccidvilāsaśca mahādevaśca śobhanaḥ || 19 ||

Dhīra Śaṅkarendra Sarasvatī better known as Abhinava Śaṅkara, the respected Saccidvilāsa, Śobhana Mahādeva (of much comeliness),

(४१-४४.५) गङ्गाधरो मन्त्रविच्च ब्रह्मानन्दघनो गुरुः ।

आनन्दघनश्च पूर्णबोधस्तस्माद् ...

(41-44.5) க³ங்க³ாத⁴ரோ மந்த்ரவிச்ச ப்³ரஹ்மாநந்த³க⁴நோ கு³ரு: ।

ஆநந்த³க⁴நஸ்ச பூர்ணபோ³ாத⁴ஸ்தஸ்மாத்³ ...

மந்த்ர சக்தி மிகுந்த கங்காதரர், ப்ரஹ்மானந்தகனர் என்ற குரு,
ஆனந்தகனர், பூர்ணபோதர், அடுத்து ...

(41-44.5) gaṅgādharo mantravicca brahmānandaghano guruḥ |
ānandaghanaśca pūrṇabodhastasmād ...

Gaṅgādhara of much mantra śakti, the Guru Brahmānandaghana,
Ānandaghana, Pūrṇabodha, then ...

... गुहा-गृहः ॥ २० ॥

(४५-४८) परमशिवो बोधश्च सान्द्रानन्दोऽथ हैमजित् ।

श्री-चन्द्रशेखरोऽद्वैतानन्दबोधः शिवात्मकः ॥ २१ ॥

... குஹா-க்ருஹைஃ ॥ 20 ॥

(45-48) பரமஸிவோ பே³ாத⁴ம்ச ஸாந்த்³ராநந்தே³ாத² ஹைமஜித் ।

ஸ்ரீ-சந்த்³ரஸேக²ரோ³த்³வைதாநந்த³பே³ாத⁴: ஸிவாத்மக: ॥ 21 ॥

குஹைகளிலேயே வஸித்த பரமசிவர், ஸாந்த்ராநந்த போதர், அடுத்து
(வேதத்தை எதிர்த்தவரான) ஹைமாசார்யரை வென்ற சந்த்ரசேகரர்,
(சிதம்பரத்தில்) சிவனிடம் ஐக்யமான அத்வைதானந்த போதர்,

... guhā-grhaḥ ॥ 20 ॥

(45-48) paramaśivo bodhaśca sāndrānando(a)tha haimajit |

śrī-candraśekhara(a)dvaitānandabodhaḥ śivātmakaḥ ॥ 21 ॥

Paramaśiva who stayed for long in caves, Sāndrānanda Bodha, then
Candraśekhara who defeated Haimācārya (who opposed the Veda-s),
Advaitānandabodha who became one with Śiva (at Cidambaram),

(४९-५१) महादेव-चन्द्रचूडौ दुर्गा-होम-प्रवर्तकौ ।

विद्यारण्य-गुरुः श्री-विद्यातीर्थेन्द्र-सरस्वती ॥ २२ ॥

(49-51) மஹாதே³வ-சந்த்³ரகூ³டெ³ள து³ர்க³ா-ஹோம-ப்ரவர்த(த்)தகௌ ।

வித்³யாரண்ய-கு³ரு³ ஸ்ரீ-வித்³யாதீர்(த்)தே²ந்த்³ர-ஸரஸ்வதீ ॥ 22 ॥

(பல கோடி) துர்கா ஹோமங்கள் செய்வித்த மஹாதேவரும் (அவரது சிஷ்யர்) சந்த்ரகூடரும், வித்யாரண்யரின் குருவான வித்யாதீர்த்தேந்த்ர ஸரஸ்வதீ,

(49-51) mahādeva-candracūḍau durgā-homa-pravartakau |

vidyāraṇya-guruḥ śrī-vidyātīrthendra-sarasvatī || 22 ||

Mahādeva and (His disciple) Candracūḍa who had (many crores of) Durgā Homa-s performed, Vidyātīrthendra Sarasvatī who was the Guru of Vidyāraṇya,

(५२-५५) शङ्करानन्दो धीमांश्च पूर्णानन्द-सदाशिवः ।

व्यासाचल-महादेवश्चन्द्रचूड-यतिस्ततः ॥ २३ ॥

(52-55) ஸங்கராநந்தே³ா தீ⁴மாம்'ம்ச பூர்ணாநந்த³-ஸத³ாஸிவஃ ।

வ்யாஸாசல-மஹாதே³வம்சந்த்³ரகூ³-யதிஸ்ததஃ ॥ 23 ॥

சிறந்த அறிவாளியான சங்கரானந்தர், பூர்ணானந்த ஸதாசிவர், வ்யாஸாசல மஹாதேவர், அடுத்து சந்த்ரகூடர் என்ற துறவி,

(52-55) śaṅkarānanda dhīmāṅśca pūrṇānanda-sadāśivaḥ |

vyāsācala-mahādevaścandracūḍa-yatistataḥ || 23 ||

Śaṅkarānanda of great intellect, Pūrṇānanda Sadāśiva, Vyāsācala Mahādeva, then the saint Candracūḍa,

(62-64) शिव-गीति-मालिका-कृचन्द्रशेखर-देशिकः ।

धर्मवाक्क महादेव उत्तरश्चन्द्रशेखरः ॥ २६ ॥

(62-64) ശിവ-കീ³தி-മാലികാ-കു³രൂ³ச்சന്ത³ര³ശേഖര³-ദേശിക³ |

த³ர்மவாக்ச மஹாதே³வ உ த்தரஸ்சந்த³ர³சேக²ர³ ॥ 26 ॥

(சிவாஷ்டபதி எனப்பட்ட) சிவகீ³திமாலிகையை இயற்றிய சந்த³ர³சேகர³ர், தர்மமே உருப்பெற்றதான சொல் கொண்டவராக ப்ரஸித்திபெற்ற மஹாதேவர், அடுத்து (வடகோடி ப்ருந்தாவனத்தவரான) சந்த³ர³சேகர³ர்,

(62-64) śiva-gīti-mālikā-krccandraśekhara-deśikah |

dharmavākca mahādeva uttaraścandraśekharaḥ || 26 ||

Candraśekhara who composed the Śivagītimālikā (known as Śivāṣṭapadī), Mahādeva who was famous as the one whose very word would embody Dharma, next Candraśekhara (of the northern bṛndāvana at the Śrīmaṭham in Kumbakonam),

(65-69.5) सुदर्शन-महादेवश्चाद्वैती चन्द्रशेखरः ।

सप्ताही च महादेवो महास्वामी ततः परः ॥ २७ ॥

(67) परमाचार्य इत्येवं सञ्चरद्देवम् इत्यपि ।

योगीशो विश्रुतश्चन्द्रशेखरेन्द्र-सरस्वती ॥ २८ ॥

(65-67.5) സു³த³ர்³ശ³ந³-மஹாதே³வ³ய³ச³ாத³³வை³தீ³ சந்த³³ர³சேக²ர³ |

ஸ³ப³த³ா³ஹி³ ச³ மஹாதே³³வோ³ மஹா³ஸ்³வா³மீ³ த³த³:³ ப³ர³:³ ॥ 27 ॥

(68) பர³மா³ச³ார்³ய³ இ³த³யே³வ³ம்³'³ ஸ³ஞ³ச³ர³த³³தை³³வ³ம்³ இ³த³ய³ப³ி³ |

யோ³கீ³³யோ³ வி³ய³³ரு³த³ய³³ச³ந்த³³ர³³சேக²³ர³ே³ந³த³³ர³-ஸ³ர³ஸ்³வ³தீ³ ॥ 28 ॥

ஸுதர்சன மஹாதேவர், அத்வைதத்தைப் பரப்பிய சந்த்ரசேகரர், ஒரு வாரத்திலேயே ஸித்தியடைந்த மஹாதேவர், அவருக்கு அடுத்து மஹாஸ்வாமி என்றும் பரமாசார்யர் என்றும் நடமாடும் தெய்வம் என்றும் ப்ரஸித்தி பெற்ற யோகீச்வரரான சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ,

(65-67.5) sudarśana-mahādevaścādvaitī candraśekharaḥ |

saptāhī ca mahādevo mahāsvāmī tataḥ paraḥ || 27 ||

(68) paramācārya ityevaṃ sañcaraddaivam ityapi |

yogīśo viśrutaścandraśekharendra-sarasvatī || 28 ||

Sudarśana Mahādeva, Candraśekhara who spread Advaita, Mahādeva who attained siddhi in only one week, after Him the yogīśvara Candraśekharendra Sarasvatī who was well known as Mahāsvāmī, as Paramācārya and as God moving about (in human form),

(69-70) जयेन्द्र-श्री-गुरुश्चास्मदाचार्यो मृदुरुज्ज्वलः ।

शङ्करो विजयेन्द्रश्च तच्छिष्यः संशित-व्रतः ॥ २९ ॥

(69-70) ஜயேந்த்³ர-ஸ்ரீ-கு³ருஸ்சாஸ்மத³ாசார்யோ ம்ரு³து³ருஜ்ஜ்வலஃ ।

ஸங்கரோ விஜயேந்த்³ரஸ்ச தச்சி²ஷ்யஃ ஸம்'ஸித-வ்ரதஃ ॥ 29 ॥

(பக்தர்களிடம்) மென்மையானவரும் (தர்மத்தைக் காப்பதில்) தீவிரமானவருமான நமது ஆசார்யர் ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர குரு, நியமங்களைக் கடைபிடிப்பதில் சிறந்த அவரது சிஷ்யர் ஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்த்ரர்,

(69-70) jayendra-śrī-guruścāsmadācāryo mṛdurujjvalaḥ |

śaṅkaro vijayendraśca tacchiṣyaḥ saṃśita-vrataḥ || 29 ||

Our Ācārya Śrī Jayendra Guru who is soft (with bhakta-s) and strong (in protecting dharma), His disciple Śrī Śaṅkara Vijayendra who excels in following (the various śāstroka) niyama-s,

(*) सदाशिव-समारम्भां शङ्कराचार्य-मध्यमाम् ।

अस्मदाचार्य-पर्यन्तां वन्दे गुरु-परम्पराम् ॥ ३० ॥

(*) ஸத³ாஸிவ-ஸமாரம்ப⁴ாம்' ஸங்கராசார்ய-மத⁴யமாம் ।

அஸ்மத³ாசார்ய-பர்யந்தாம்' வந்தே³ கு³ரு-பரம்பராம் ॥ 30 ॥

(என்றிப்படி) தக்ஷிணாமூர்த்தியான ஸதாசிவனிடம் தொடங்கி ஸ்ரீ சங்கரரை நடுநாயகமாகக் கொண்டு நமது ஆசார்யர்கள் வரையிலும் (தொடர்ந்து வந்து மேலும் தொடரும்) குரு பரம்பரையை வணங்குகிறேன்.

(*) *sadāśiva-samārambhāṃ śaṅkarācārya-madhyamām |*
asmadācārya-paryantāṃ vande guru-paramparām || 30 ||

I prostrate myself to (this) Guru Paramparā which starts with Dakṣiṇāmūrti Sadāśiva, has Śrī Śaṅkara as its central figure and continues up to our (direct) Ācārya-s (and beyond).

-*_*_*-

जयेन्द्रगुरुकृपावतः सदाशिवेन्द्रसरस्वतीसेविनः ।

श्रीगुरुचरणयोरस्तु भणितमिदं सुमान्तरं सुरभि ॥

*